

W Imię Boga Miłosiernego, Litościwego.

Ofiara finansowa i Łaqfe Dżadid 2018

Streszczenie Kazania Piątkowego

**Wygłoszonego przez Jego Ekscelencję Mirza Masroor Ahmad(aba),
Przywódcę Światowej Muzułmańskiej Wspólnoty Ahmadijja w
meczece Bait-ul-Futuh w Londynie.**

5 stycznia, 2018

Po wyrecytowaniu *Taszahhud*, *Ta'hluz* i Sura Al-Fatihah, Kalifatul Masih V (aba) stwierdził:

„W wielu miejscach w Koranie, odkrywamy, że uwaga wierzących zwracana jest na ofiary finansowe. W jednym miejscu Wszechmogący Allah stwierdza: „*la maa tunfiqoo min khairin fa li-anfusikum*” co znaczy **„I wszystko, co wydacie z bogactwa, płynąca z tego korzyść będzie dla was samych(...)”**. (2:273) Oprócz tego wspomniano także o przymiocie wierzących, którym jest wydawane pieniędzy tylko po to, aby osiągnąć zadowolenie Allaha. Koran stwierdza: „*la maa tunfiqoona illabtighaa'a lajhillah*” tzn. **„(...)wydajecie tylko po to, by przypodobać się Allahowi”**.

Tak więc, jak szczęśliwi są ci ludzie, którzy z takim podejściem wydają swoje bogactwo w celach Bożych. Wszechmogący Allah nie potrzebuje dla Siebie żadnego bogactwa. Sam sens wydawania pieniędzy dla Jego sprawy polega na przeznaczeniu tych dóbr dla doskonalenie Jego stworzenia i rozpowszechniania Jego religii.

Prorok (saw) wypowiedział (w qudsi Hadith) następujące słowa pochodzące od Wszechmogącego Allaha:

„O synu Adama! Pozostaw swoje bogactwo ze mną i odpoczywaj w spokoju, gdyż nie grozi mu ani pochłonięcie przez ogień, ani utopienie w wodzie ani kradzież przez złodzieja. Zwrócę ci to w całości ten skarb, który pozostawisz ze mną, w Dniu, kiedy będziesz go najbardziej potrzebował.”

Oznacza to, że cokolwiek wydamy na rzecz Boga, zostanie zdeponowane na naszym koncie. A kiedy będziemy tego potrzebować, Wszechmogący Allah zwróci nam to.

Podobnie, w pewnej narracji wspomniane jest, że Prorok (saw) powiedział:

„W Dniu Zmartwychwstania ci, którzy wydają pieniądze na rzecz Boga, pozostaną w cieniu bogactwa, które wydali na Boże cele aż sąd nie dobiegnie końca”.

Jednakże, Prorok (saw) zastrzegł również, że Wszechmogący Allah nie lubi nieczystego bogactwa. Dlatego powinniśmy zawsze pamiętać, aby nasze pieniądze było czyste.

Towarzysze Proroka (saw), zarówno bogaci, jak i biedni, zwykli zarabiać pieniądze ciężką pracą i w trudzie oraz dawać jałmużnę, aby osiągnąć przyjemność Allaha Wszechmogącego. Istnieje narracja dotycząca Hadhrat Abu Bakra Siddiq (ra), która mówi, że kiedy przyjął islam, poza swoim biznesem i nieruchomością, posiadał oszczędności w wysokości czterdziestu tysięcy Ashrafis (jednostek waluty). Jeśli porównamy wartość tych złotych Ashrafi do wartości dzisiejszej dzisiejszego funta, to jest to prawdopodobnie równowartość jedenastu czy dwunastu milionów funtów.

Obserwujemy to także wśród towarzyszy Obiecanego Mesjasza (as). Słyszymy relacje o ofiarach złożonych przez Hadhrat Khalifat-ul-Masih I (ra) za każdym razem, gdy Obiecany Mesjasz (as) apelował o takie.

Hadhrat Khalifat-ul-Masih I (ra) był z zawodu lekarzem oraz urzędnikiem

państwowym. Był raczej zamożny i dobrze zarabiał. Obiecany Mesjasz (as) umieścił go wśród swoich dwunastu uczniów. Hadhrat Musleh-e-Mau'ud powiedział, że jego poświęcenie były tak wielkie, że Obiecany Mesjasz (as) zaszczyił go mówiąc, że poniósł tak wielkie ofiary dla tego Dżama'at, że nie potrzebuje już czynić dalszych poświęceń finansowych. Pomimo tego, że otrzymał ten zaszczyt, nie powstrzymał się od dalszego składania ofiar.

Kiedy Obiecany Mesjasz (as) zaangażowany był w proces sądowy w Gurdaspur, zaapelował do swoich przyjaciół o ofiary finansowe z powodu wzrostu wydatków. Raszhid-ud-Din Sahib, który przypadkowo w tym właśnie dniu ogłoszenia otrzymał swoje wynagrodzenie, wysłał całą swoją pensję do Obiecanego Mesjasza (as). W tym czasie suma ta wynosiła czterysta pięćdziesiąt rupii, co było dużą sumą i odpowiednikiem dzisiejszych setek tysięcy. Jego przyjaciel powiedział mu, że powinien zachować coś na potrzeby swojego domu i rodziny. Raszhid-ud-Din Sahib odpowiedział, że jeśli Mesjasz Boży mówi, że ze względu na religię potrzebna jest taka ofiara, to w jakim celu powinien cokolwiek zatrzymywać? Tak więc, jeśli jest to potrzebne w celach religii, to wszystko będzie przeznaczone w tym kierunku.

Podobnie, Obiecany Mesjasz (as) w bardzo czuły sposób, wspomniał także o finansowych poświęceniach niektórych z jego uboższych Ahmadi.

Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Patrzę na miłość, oddanie i szczerłość mojego Dżama'at ze zdumieniem, jako że najbardziej ubodzy wśród nich, tak jak np. Mian Dżalal-ud-Din, Khair-ud-Din i Imam-ud-Din Kaszmiru, który mieszkają w pobliżu mojej wioski i są to trzej ubożsi bracia, którzy, na co dzień zarabiają trzy czy cztery annaty (jednostka walutowa), aktywnie przyczyniają się do miesięcznego *czanda* (ofiary finansowe)“.

Obiecany Mesjasz (as) kontynuuje:

„Jestem również zaskoczony szczerością ich przyjaciela, Mian'a Abdula Aziza, który jest poborcą podatkowym. Pomimo tego, że jest ubogi to pewnego dnia

zaofiarował sto rupii i powiedział, iż pragnie, aby to pieniądze wydane zostały na Boże cele”.

Obiecany Mesjasz (as) mówi:

„Możliwe, że ten biedny człowiek gromadził te sto rupii przez kilka lat, jednakże jego miłość do Boga przepelniona był pasją by zdobyć sobie zadowolenie Allaha”.

Dzięki łasce Wszechmogącego Allaha, nawet w dzisiejszych czasach można zaobserwować to pośród Dżama'at Obiecanego Mesjasza (as). Wszechmogący Allah zakorzenił w Dżama'at Obiecanego Mesjasza (as) takie zrozumienie tego systemu ofiarności, które, jak powiedziałem, nie zostało wpojone w nikogo innego. Dzisiaj, zgodnie z tradycją zapowiadania rozpoczęcia nowego roku dla *ġaqfe Dżadid* w pierwszym kazaniu stycznia, opowiem o kilku inspirujących wiarę incydentach związanych z ofiarami finansowymi na cel tego projektu. Nawiążę również do tego jak Wszechmogący Allah pobłogosławił ludziom na tym świecie, w wyniku ich poświęceń, co następnie stało się środkiem umocnienia ich wiary.

Amir sahib (prezydent) Burkina Faso pisze, że Khuddam mieszkający w pobliżu Dżama'at Kari Khuddam przeprowadzili zadanie polegające na wspólnym kopaniu gruntu potrzebnego do ułożenia kabli elektrycznych. Praca ta warta była milion franków CFA, co odpowiada około 1250 funtów. Pieniądze te następnie wpłacone zostały na rzecz systemu *ġaqfe Dżadid*. Tak więc jest to pasja, której, jak już wspomniałem, nie można dziś zauważyć poza Dżama'at Ahmadiyya.

Hudhur (aba) przedstawił wiele wiarę inspirujących wydarzeń dotyczących tego, jak Allah Wszechmogący wzmocnił wiarę młodzieży i dzieci poprzez błogosławieństwa *czandy* (ofiary finansowe), ilu ludzi doświadczyło poprawy

sytuacji finansowej, gdy starali się uczestniczyć w tej *czandzie*, mimo że byli bez środków do życia. Pewna kobieta dała jako *czanda* jej jedyną posiadłość – kurczaka i Wywyższony Allah uwolnił jej rodzinę od wielu złożonych problemów. Poprzez regularne składki na *czandę* studenci otrzymywali nieoczekiwane dochody, chronicznie chorzy zostali obdarzeni lepszym zdrowiem, a osoby tonące w długach, znalazły komfort finansowy. Ci, którzy stali się regularni w dawaniu *czandy*, uzyskali ogromne zbiory ze swoich pól rolniczych, ich firmy zaczęły odnosić większe sukcesy, a ich praca stała się bardziej wynagradzająca i satysfakcjonująca. Ci, którzy doszli do skrajnego ubóstwa, również składają finansowe ofiary, a następnie Wszechmogący Bóg zapewnia im cudowne rozwiązania ich problemów oraz umacnia ich wiarę. Hudhur (aba) podał także kilka przykładów jak ci, którzy płacą *czandę*, cudem ochronili swój majątek przed ogniem, który spalił wszystkie sąsiednie pola oraz jak student, który pomimo trudności zapłacił *czandę* i otrzymał dobre stypendium, a także jak to pewna osoba poinformowała, że po zapłaceniu *czanda*, jej wynagrodzenie zostało niespodziewanie zwiększone. Ludzie czynią ogromne poświęcenia dla *czanda*. Pracownik, który mieszka w wynajętym mieszkaniu, sprzedał swoją lodówkę, aby zapłacić składki na *czandę*, a pewna młoda dziewczyna nalegała aby jej ojciec dał pieniądze, które oszczędzał na jej zimowe buty, jako *czanda*. Powiedziała by zapłacić *czanda Łaqfe Dżadid* i dodała: „Buty można kupić później, ale teraz zapłaćmy *czandę*”.

Relacje, do których tutaj nawiązałem, nie tylko ukazują poświęcenia finansowe dokonane dla wiary, ale są również dowodem prawdziwości Obiecanego Mesjasza (as) i Dżama'at Ahmadiyya, oraz faktu, że został ustanowiony przez Wszechmogącego Boga. Niechaj Wszechmocny Bóg powiększy wiarę członków Dżama'at a oni niechaj powiększają wysiłki w składaniu swych ofiar, aby mogli osiągnąć przyjemność Wszechmogącego Boga. Wspomnę teraz o datkach dokonanych na cel *Łaqfe Dżadid* w poprzednim roku przez różne Dżama'at oraz o ich pozycjach.

Dzięki łasce Wszechmogącego Boga zakończył się 60-ty rok *Łaqfe Dżadid*, a pierwszego stycznia 2018 roku rozpoczął się następny. Całościowa ofiara Społeczności Ahmadiyya na całym świecie w 2017 roku wyniosła £8,862 mln. To więcej o £842 000 niż w poprzednim roku.

Po Pakistanie, który jak zawsze pozostaje na pierwszej pozycji, dziesięć najwyższych miejsc zajmują następujące kraje (pod względem całkowitego wkładu): Wielka Brytania, a po niej Niemcy (jednak jeśli chodzi o *Tehrik-e-Dżadid* to pozycje były odwrócone), następnie USA, Kanada, Indie, Australia, kraj Bliskiego Wschodu, Indonezja, kraj na Bliskim Wschodzie i na dziesiątym miejscu jest Ghana, która w tym roku osiągnęła duży postęp.

Pod względem lokalnej waluty kraje o znacznym wzroście, w porównaniu do zeszłego roku to, Kanada, która jest pierwsza na liście i tym samym poczyniła duży postęp. Wśród krajów afrykańskich jest Nigeria z ogromnym wzrostem o 83%, Mali osiągnęło 55% wzrostu, Sierra Leone- 45%, Kamerun- 45%, a Ghana- 24%.

Jeśli chodzi o uczestników, a tu fundamentalną kwestią jest ich wzrost, dzięki łasce Allaha, w programie *Łaqfe Dżadid* udział wzięło ponad 1,6 miliona osób. To wzrost o 268 000 uczestników. Pod tym względem na pierwszym miejscu była Nigeria, następnie Sierra Leone, Niger, Benin, Mali, Kamerun, Wybrzeże Kości Słoniowej, Senegal, Burkina Faso, Gambia, Gwinea Bissau, Kenia, Tanzania, Zimbabwe. Wszystkie te kraje pracowały bardzo ciężko.

W miejscach takich jak Pakistan i Kanada istnieją dwa rodzaje *czanda*. Jeden z nich to *Atfal* (ofiary finansowe złożone przez dzieci w wieku poniżej 16 lat) i *Bulghaan* (ofiary finansowe dokonane przez osoby w wieku powyżej 16 lat), jednakże przy tej okazji Australia również zastosowała ten system. Jeśli chodzi o *czanda Bulghaan* to pierwsze miejsce zajęło Lahore, drugie- Rabwah, trzecie- Karachi. Pod względem regionów rankingi wyglądały następująco: pierwszy był

Islamabad, następnie Rawalpindi, Sargodha, Gujrat, Umarkot, Hyderabad, Mirpur Khas, Dera Ghazi Khan, Kotli Azad Kashmir i Quetta.

Pod względem całkowitej sumy zebranych donacji pierwsze dziesięć pierwszych Dżama'at to: Islamabad Township, Gulshan Iqbal Karachi, Samanabad Lahore, Rawalpindi, Azizabad Karachi, Delhi Gate Lahore, Mughalpura Lahore, Sargodha i Dera Ghazi town.

Pierwsze trzy Dżama'at (pod względem rankingu), jeśli chodzi o *Atfal* są następujące: pierwszy jest Lahore, a następnie Karachi i na trzecim miejscu Rabwah.

Ranking w kategoriach powiatów jest następujący: na pierwszym miejscu jest Sargodha, a następnie Rawalpindi, Gujrat, Faisalabad, Hyderabad, Narowal, Dera Ghazi Khan, Kotli Azad, Kaszmir, Szeikhupura, Badin.

Pod względem rankingu dziesięć pierwszych, większych Dżama'at w Wielkiej Brytanii to: na pierwszym miejscu Worcester Park, a potem Masdzid Fazl, Birmingham South, Gillingham, Birmingham West, New Malden, Glasgow, Islamabad, Putney i Hayes.

Pod względem regionów rankingi są następujące: pierwszy jest Londyn B, następnie Londyn A, Midlands, North East, Middlesex, South London, Islamabad, East London, North West, Hertfordshire i Szkocja.

W Stanach Zjednoczonych pierwsze dziesięć Dżama'at pod względem rankingu to: Silicon Valley, a po niej Seattle, Detroit, Silver Spring, Central Virginia, Boston, Los Angeles East, Dallas, Houston North i Orwell.

Jeśli chodzi o pięć pierwszych lokalnych *imarat* (lokalne społeczności) w Niemczech to na pierwszym miejscu jest Hamburg, a następnie Frankfurt, Wiesbaden, Gross-Gerau, Morfelden Walldorf. Pod względem całkowitej zbiórki pierwszych dziesięć Dżamaat w Niemczech to: Rodermark, Neuss, Mahdiabad,

Nidda, Freiburg, Koblenz, Florsheim, Weingarten, Pinneburg i Langen.

Rankingi *imaratów* Kanady, w odniesieniu do całkowitej zbiórki, są następujące: na pierwszym miejscu Vaughan, a następnie Calgary, Peace Village, Brampton, Vancouver, Mississauga.

Dziesięć dużych Dżama'at to: Durham, Edmonton West, Saskatoon South, Windsor, Bradford, Saskatoon North, Montreal West, Lloydminster, Edmonton East i Abbotsford.

Pięć wybitnych Dżamaat, biorąc pod uwagę *Daftar Atfal* (ofiary finansowe członków poniżej 16 -stego roku życia) to: Durham, Bradford, Saskatoon South, Saskatoon North i Lloydminster. Natomiast pięć wybitnych *imarat* biorąc pod uwagę *Daftar Atfal* są następujące: Peace Village, Calgary, Vaughan, Vancouver, Vesten.

W Indiach, biorąc pod uwagę prowincje, rankingi są następujące: na pierwszym miejscu jest Kerala, a następnie Jamu Kaszmir, Telangana, Karnataka, Tamil Nadu, Odisha, West Bengal, Pendżab, Uttar Pradesh, Maharashtra.

Pod względem całkowitej sumy zebranych ofiar Dżamaat Indii wypadł następująco: prowadzi Calicut, po którym mamy Hzderabad, Pathapiriyam, Qadian, Kolkatę, Bangalore, Kannur town, Pangadi, Karvalai, Karunagappalli.

W Australii dziesięć największych Dżamaat: Castle Hill, Brisbane Logan, Marsden Park, Melbourne Long Warren, Berwick, Pezith, Plumpton, Black town, Adelaide South i Canberra.

Również w Australii w odniesieniu do *Daftar Atfal* wybitne Dżamaat to: Brisbane Logan, Pezith, Brisbane South, Melbourne, Berwick, Adelaide South, Melbourne Long Warren, Plumpton, Castle Hill, Marsden Park i Mount Druitt.

Niechaj Wszechmogący Allah udzieli obfitości bogactw i błogosławieństw wszystkim tym, którzy złożyli swoje ofiary. Niechaj ich wiara oraz szczerść wzrastają oraz niechaj każdy człowiek, poprzez swoje działania, czyny i słowa, poszukuje zadowolenia Wszechmogącego Boga.

Po modlitwie piątkowej poprowadzę modlitwę pogrzebową za Ali Gohar Munawar, syna Wajih Munawara sahiba z Aldershot z Wielkiej Brytanii. W dniu 23 grudnia 2017 roku jechał z rodziną do Niemiec. Gdy rodzina dotarła do Kolonii, w samochodzie pękła opona i doszło do wypadku samochodowego. Matka Ali Gohar Munawar prowadziła samochód. Chłopiec zmarł w wieku pięciu lat. Do Boga należymy i do Niego powrócimy. Dzięki łasce Allaha rodzice bardzo cierpliwie znoszą tę stratę, zwłaszcza matka. Dzieci są niewinne i niewątpliwie Wszechmogący Bóg umożliwi im natychmiastowe wejście do Raju. Niechaj Allah obdarzy rodziców cierpliwością i wytrwałością oraz wynagrodzi ich.